

staaende fuldt paa Højde med og kanske endda lidt over Bankerne med Hensyn til Sikkerhed. Men jeg tror ikke, at denne Anskuelse deles af dem, man i daglig Tale kalder for Bankvenner. Det maa jo for øvrigt ogsaa indrømmes, at det Lovforslag om Banker, som for nylig har forladt dette Ting, netop tager Sigte paa gennem en forøget Kontrol og paa andre Maader at gøre disse Institutioner til saa sikre Pengeanbringelsessteder som muligt; og det forekommer mig endda, at Staten i saa Henseende har givet dem blaåt Stempel derigennem, at den har stillet dem fuldstændig lige med Sparekasserne med Hensyn til Stempelbegunstigelse. Der er saaledes, tror jeg, ingen Grund til at mene, at der, hvis man vedtog noget saadant, skulde ske en væsentlig Forskydning i Indlaanenes Fordeling mellem Banker og Sparekasser. Jeg tror, at der fremdeles vil tilflyde Bankerne en betydelig Del af disse Indlaan, saa meget mere som det er sikkert, at Omsætningen Mand og Mand imellem her i Landet mere og mere foregaar gennem Bankerne. Disse Institutioner staar paa en Maade nærmere ved Pengestrømmen end Sparekasserne. Ogsaa det bevirker, at en Del af Sparemidlerne bliver der, hvor de en Gang er kommet, nemlig i Bankerne. Jeg tror saaledes ikke, at man ved Fastsættelse af en saadan Indlaansrente vil bevirke, at Indlaanene i væsentlig Grad gaar fra Sparekasserne. Men jeg er ret sikker paa, at hvis vi faar en Banklov og en Sparekasselov, uden at der træffes Bestemmelse i denne Retning, vil Forholdet ganske sikkert blive det, at Sparekasserne mere og mere afkapitaliseres, medens Indlaanene gaar til Bankerne. Og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg i høj Grad vilde beklage, om Sparekasserne skulde afkapitaliseres. Det er Institutioner, som i alt Fald kan administreres billigt, og Institutioner, som heller ikke har nogen Aktionærinteresser, de skal have plejet, og de kan derfor udlaane de Sparemidler, de faar, mod en forholdsvis ringe Avance og derved skabe det, jeg tilsigter: billige Laan til Befolkningen. Nu gaar jo imidlertid det foreliggende Lovforslag snart til Folketinget, og jeg vil udtale det Haab, at vi maa se det igen her i Tinget og da i en for mig mere tiltalende Skikkelse med Hensyn til det, som jeg her har omtalt. Jeg tager her efter paa egne og Medforslagsstilleres Vegne Ændringsforslaget under Nr. 5 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 5 til § 1 er taget tilbage. Jeg spørger, om nogen optager det.

Ordføreren (Bramsen): Jeg optager det.

Vejstrup: Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg sammen med tre andre Medlemmer af det nedsatte Udvalg ikke ment at kunne slutte mig til det Underændringsforslag, som er stillet til Ændringsforslag Nr. 23; og det er af flere og som det synes mig, vægtige Grunde. Jeg kan neppe beskyldes for at være indiskret, naar jeg siger, at Bestræbelserne indenfor de to Udvalg, som har været nedsatte henholdsvis om Bank- og Sparekasselovforslaget, i høj Grad er gaaede ud paa at parallelisere de Bestemmelser, som fandtes i disse Lovforslag. Jeg tror ogsaa, at det i nogen Grad er lykkedes at faa en vis Ensartethed til Stede i disse Bestemmelser; men her forekommer det i alt Fald mig, at Ensartetheden er bristet endogsaa i meget høj Grad. Thi ser man paa den Bestemmelse, som findes i det her i Tinget vedtagne Banklovsforslag, saa lyder den kort og godt saaledes: „Revisorerne, der skal være regnskabskyndige, vælges af Generalforsamlingen“. Ved dette Underændringsforslag tilføjes der, at Revisorerne ikke alene skal være regnskabskyndige, men de skal oven i Købet godkendes af Sparekasseinspektøren. Jeg forstaar ikke, hvorfor man ønsker at give Revisorerne indenfor Sparekasseverdenen en saadan Stilling i Mødsætning til Revisorerne indenfor Bankerne. Thi det forekommer mig dog, at den seneste Tids Begivenheder ogsaa har gjort det klart, at tiltrænges der Revision, og tiltrænges der forstaaende Revisorer, er det ikke alene for Sparekasserne, men ogsaa i meget høj Grad for Bankerne. Jeg synes ogsaa, at man her griber ind i Sparekassernes Selvstyre paa en højst uhyggelig Maade. Thi hvordan vil i Virkeligheden Forholdet forme sig i Praksis, dersom man vedtager en saadan Bestemmelse? Ja, det er vel alle Steder saaledes, at disse Revisorer vælges af Generalforsamlingen. Men vil da Meningen være den, at Generalforsamlingen kan vælge Revisorerne, og naar den saa har valgt dem, kommer den med en ærbødig Henstilling til Sparekasseinspektøren om nu at være saa elskværdig, at godkende disse Revisorer Valg. Hvis saa Sparekasseinspektøren siger: Nej, noget saadant kan jeg ikke være med til, saa vil altsaa